

## ע"פ 6252/20 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלונית

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6252/20

לפני:  
כבוד השופט ע' פוגלם  
כבוד השופט י' אלרון  
כבוד השופטת י' וילנר

המערער:  
פלוני

נגד

המשיבות:  
1. מדינת ישראל  
2. פלונית

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בבאר שבע  
(כב' סגן הנשיאה נ' זלוצ'ובר והשופטים ד' כהן וד' בן-  
טולילה) בתפ"ח 9456-08-19 מיום 21.7.2020

תאריך הישיבה:  
כ"ד באב התשפ"א (2.8.2021)

בשם המערער:  
עו"ד נעם בונדר; עו"ד ליל פטישי

בשם המשיבות:  
עו"ד רוד חלאוה

**פסק דין**

המערער הורשע על פי הودאות בעובדות כתוב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון. האישום הראשון כולל מספר עבירות מין במשפטה (איןוס) לפי סעיף 351(ב) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין); ובאישור השני הורשע המערער בעבירות מין במשפטה (מעשים מגונים) לפי סעיף 351(ג)(3) לחוק העונשין. לפי עובדות כתוב האישום

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

המערער היה בן זוגה של אם המתלוונת והתגורר עמה ועם שתי בנותיה הקטנות. במספר הזדמנויות נהג המערער לבצע במתלוונת מעשה אינוס ומעשים מגוניים.

בית המשפט המחויז בbaar שבע (כב' סגן הנשיאה נ' זלוט'ובר, והשופטים ד' כהן וד' בן טולילה) עמד בין היתר על החומרה היתרה שמייחס החוקק לעבירות מין המבוצעות כלפי קתין או חסר ישע על ידי בן משפחה, על עצמתה הפגיעה בנפגעת העבירה אשר נלמדה מתסקרים שהוגש, ועל רמת הענישה במקרים כגון אלה. מתחם הענישה נקבע בין 9 ל-13 שנים ועוונש המאסר בפועל הוועמד על 9 שנים לצד מאסר על תנאי ופייצוי למתלוונת בסך 100,000 ש"ח.

על כך נסוב הערעור שלפנינו.

באת כוח המערער טוענת כי בית המשפט התעלם מנסיבות המקרא הרלוונטיות בקביעת המתחם ובוינהן פער היגלים הקטביים המערער לנפגעת העבירה, שעומד על עשר שנים, כמו גם מהיבטים נוספים עליהם עמדה. לטעמה, יוחסו למערער נסיבות מחמירויות שלא בא ذכרן בכתב האישום בדרך של הבאת נתונים מתסקרים נפגע העבירה. בנוסף טוען שהענישה חרוגת מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים. הסגנורית המלומדת אף חולקת על גובה הפיצוי שנספק.

המדינה טוענת כי אין עילה להתערב בגין הדין ואף הציגה לעיוננו את רמת הענישה במקרים דומים שמצוירים להשכלה על כך שהעוונש שנגזר על המערער אינו חרוג לחומרה במידה המצדיקה התערבותה.

לאחר ש שקלנו את טענות הצדדים, לא מצאנו עילה להתערבותנו.

האיסור הפטוטורי שעומד בבסיס העבירות שבhn הורשע המערער אינם מצריך דין בשאלות הסכמת קורבן העבירה. האיסור הוא נטול סיגים יסודיים בניצול לרעה של המעד שמקורנה לבן המשפחה. לא מצאנו כי פירוט נתונים מתסקרו נפגעת העבירה, המלמדים על עצמת הפגיעה בה, חרוג מכתב האישום או משנה את הנסיבות הקבועות בו. הפגיעה בנפגעת העבירה הוא שיקול עוני מרכז ומילא אין פסול בהתחשבות בו כל עוד אין בדברים ממשום חריגה מכתב האישום; כאמור, בעניינו לא מצאנו כי קיימת חריגה כאמור.

בחינת רמת הענישה מלמדת כי העוונש שנגזר על המערער אינו חרוג לחומרה מרמת הענישה, וגם הפיצוי שנספק אינו מצדיק התערבותה נוכח עצמת הפגיעה בנפגעת העבירה.

בהיעדר עילה להתערבותנו, אנו דוחים אפוא את הערעור.

ניתן היום, כ"ד באב התשפ"א (2.8.2021).

שופט

שופט

שופט

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - [verdicts.co.il](http://verdicts.co.il)

